

Iskolai kirándulások a Határtalanul! program keretében

A 2017 őszi kirándulások lezárulta után 2018. április-május során folytatódott a Határtalanul! program, eddig a tavaszi időszakban négy intézményünk kb. 140 diákja töltött négy napot és három éjszakát határon túli magyarlakta tájakon: a Felvidéken két iskola, Kárpátalján és Erdélyben egy-egy iskola osztályai jártak, a továbbiakban a tőlük bekért beszámolókat foglaljuk össze.

Felvidéken a Dombóvári Illyés Gyula Gimnázium 29 7. n osztályos tanulója két kísérővel, a Dombóvári József Attila Általános Iskola 41 7. a és 7. b osztályos tanulója négy pedagógussal járt, előbbieket április 5-8., utóbbiak április 28. és május 1. között (sajnos ez az időpont Szlovákiában is hosszú hétvége volt, így a „József Attila” tanulói nem tudtak iskolát látogatni). Különbség volt még az is, hogy a „kisgimiseknek” nem volt idegenvezetőjük, bár mindkét csoport interaktív feladatokkal is ismerkedett az útvonalukon érintett célállomásokkal. Ez utóbbiak között voltak egyezők: Szklabonya (Mikszáth Kálmán emlékház), Késmárk (Thököly Imre sírja, a Világörökséghez tartozó fatemplom) és Lőcse (Szent Jakab-templom). A gimnázium csoportja járt még Alsósztregován, a Szlovák Paradicsomban (Hernád völgye), Eperjesen és Kassán; lélegzetelállító természeti szépséget jelentett nekik a még befagyott Csorba-tó látványa (1. kép).

A „József Attila” diákjai Komarnóban az Európa udvarban tett sétával kezdték a határ átlépése után, jártak még a Szepesi várban, a Betléri vadászkastélyban, Igló és Rozsnyó (2. kép) főterén és a Gombaszögi Cseppkőbarlangban.

Megkoszorúzták Jókai Mór szobrát Komarnoban, emlékszalagot helyeztek el Szklabonyán a Mikszáth-émlékházban és Késmárkon Thököly sírján. A kiránduló diákok között számosan voltak, akik már jártak külföldön: szüleikkel, tengerparti nyaraláson; de egyikük sem volt még határon túli magyarlakta vidéken.

A Simontornyai Vak Bottyán Általános Iskola tanulói közül 40-en: Simontornyáról a 7. a és 7. b osztályosok mellett a 8. osztályokból 4 fő és a pálfai 7. osztályból 5 fő (négy kísérővel) vehettek részt tanulmányi kiránduláson Kárpátalján 2018. május 9. – 12. között. A négy napos kirándulás első állomása Munkács volt (3. kép).

Itt a gyerekek Zrínyi Ilonáról, Munkács hős asszonyáról hallhattak, majd elhelyezték a várban az emlékezés koszorúját és elénekelték a Himnuszt. Második nap Szolyvára látogattak el, ahol a málenkij robotra elhurcolt magyarokra emlékeztek, majd tovább utazva az Árpád-vonal egyik bunkerébe ereszkedtek alá. Az ebédet a Vereckei-szorosnál költötték el. Délután egy pravoszláv templomot tekintettek meg, majd megkoszorúzták a tiszaujlaki turulmadaras Rákóczi emlékművet. A harmadik nap volt a diákok számára a legizgalmasabb, hiszen vendégeskedhettek egy iskolában: „Adjon Isten!”-ként apró ajándékokkal kedveskedtek az ottani diákoknak, „Fogadj Isten!”-ként finom ebédet kaptak. Délután a beregi szöttesről hallgattak előadást, majd Csetfalván egy református templomot látogattak meg. A hazaindulás napján Beregszászal ismerkedtek, és bemehettek az ott működő Magyar Főiskola épületébe is. A tanulók egy része városi cserekapcsolat révén Erdélyben már járt, de a többség számára ez a kirándulás remek alkalom volt arra, hogy a diákok megtapasztalják a határon túli magyarság szokásait.

A Dombóvári Belvárosi Általános és Alapfokú Művészeti Iskola 7. osztályos tanulói 24 –en három pedagógus kíséretében kirándultak az Erdélybe szervezett kiránduláson 2018. május 13-ától 16-áig. Az első két állomás Nagyvárad és Nagyszalonta volt, a Szent Antal Gyermekotthonban volt a szállás, ahol vacsorával várták a csoportot, köszönetül előadták a műsorukat (Énekek, az Összetartozás dala is...), majd átadták a 60 személyes ajándékot. A második napon először Aradra látogattak, ahol megkoszorúzták a Szabadságszobrot, az aradi vértanúk emlékoszlopánál a koszorúzás közben Vörösmarty Mihály Szózatát szavalták végig. A nap további részében jártak a máriaradnai kegytemplomban, Déván a várban, a Dévai Gyermekotthonban, ahol átadták az ajándékaikat és az adományaikat. Ezután a Vajdahunyad várának megismerése következett. Nagyon tetszett a gyerekeknek, hogy egy kis történelmi felelevenítés után saját maguk fedezhették fel a várat a munkafüzet feladataira keresve a válaszokat. A harmadik napon Gyulafehérvárott az érseki székesegyházban a Himnusz éneklése közben megkoszorúzták Hunyadi János síremlékét. Jártak Nagyenyeden (a híres kollégiumban). Esős lett az idő, s a Tordai-hasadék helyett a Világörökség részét képező Torockót látogatták meg. A szállás Kolozsváron volt. A negyedik napot a kolozsvári Házsongárdi temetőben kezdték, zeneisek lévén először Kallós Zoltán kopjafáját keresték meg, ahol elénekelték egyik kedvenc általa gyűjtött katonadalát, a Vágják az erdei utat (4. kép). A városbeli séta során megcsodálták Fadrusz János Mátyás szobrát (5. kép), végül a városnézés Mátyás király és Bocskai István szülőházánál fejeződött be.

Kalotaszegen mentek keresztül, ahol a pedagógusok meséltek többek között a kalotaszegi legényesről, hiszen a diákok is néhányan pár pontot tanultak már. Érintették Csucsán a Boncza-kastélyt még, végül a Királyhágónál tartottak pihenőt, ahol utolsó búcsúpillantást vetettek a Partiumon túli Erdély felé, s indultak haza. A helybeli idegenvezető tudása, a gyerekek és a pedagógusok „előre készülése”, a nap végén készült egyénekenkénti útinapló közös egyeztetése biztosította, hogy mindenki élményekkel gazdagodva térhetett haza; a tanulók közül 2-3 gyermek volt már Erdélyben, a nagy többség viszont még nem járt határon túli magyarlakta vidéken.

„Köszönjük a Határtalanul! pályázatnak a lehetőséget, hogy tanítványaink szervezett kereteken belül eljuthattak ezekre a helyekre, hogy a diákok jobban megismerték történelmünket, és megtapasztalhatták, milyen magyarnak lenni széles e világban, mit jelent magyarnak lenni s összetartozni!”

Tamási Tankerületi Központ